יום **ה'**, **כ"ז** ב**תשרי** תשס"ג (**3** ב**אוקטובר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בימים אלה - **כ"ח-כ"ט ב<u>תשרי</u>** - בשנת תר"פ (1919-5680), **התכנסה האסיפה ה8 של הוועד הזמני**, בהשתתפות ווייצמן ואוסישקין, ביפו. הועלתה שאלת עריכתן של הבחירות לאסיפת הנבחרים נוכח תנועת ההתנגדות לבחירות שהלכה והתחזקה לאחרונה. אוסישקין הציג את עמדת וועד-הצירים בזכות דחיית הבחירות, שסיבתה היתה הרצון למנוע פירוד ביישוב. לאחר וויכוח קצר הוחלט מפני צורך השעה לדחות את הבחירות. [כרונולוגיה]

~~~

<u>בין ישראל לעמים</u>

והרי איסור גזל הוא משבע המצוות שגם בן נח מצווה עליו, כל שכן בן ישראל. ולעומת זאת, אתה מוצא את מאמרו הנוקב של ר' שמעון בר יוחאי "טוב שבגויים – בשעת מלחמה – הרוג." [מסכת סופרים, סוף פרק ט"ו] בה בשעה שקודמו, ר' שמעון בן שטח החמיר על עצמו והחזיר אבדה לנכרי לאחר ייאוש, באמרו "וכי ברברי אני?"[בבא מציעא (ירושלמי) ב' ה']
מכאן, שאין לקבוע חוקים ומשפטים קבועים ביחס לנכרים לכל זמן ולכל מקום ולכל אומה; אלא, הכל לפי השעה, אם בשעת מלחמה או גזירה רעה, והכל לפי האומה והמדינה ולפי יחסה לישראל ולאנושות בכלל. וכבר אמר אחד גאון [ר' יצחק בר ששת] פוסק: "לא השוו חכמים מידותיהם בעניין זה, אלא הכל לפי הזמנים, הכל לפי המקומות ולפי האנשים..." [ההמשך יבוא...] [הלכה לעם]

~~~

השבת אנחנו פותחים מחזור חדש של קריאת התורה אחרי שזכינו לסיים את קריאת הפרשה האחרונה, **"וזאת הברכה"**, בחג שמיני עצרת \ שמחת תורה. הפרשה הראשונה - פר' **"בראשית"**. על הפסוק, **"ויברך אותם אלקים ויאמר להם אלקים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוהָ ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ."** [שם א' 28] אומר ר' שמשון רפאל הירש: **וכבשוה** – הרכוש. האדם נצטווה לכבוש ולהכניע את הארץ. עליו לרכוש את מוצריה ולשנות את טיבם, למען יוכשרו למטרותיו. הקניין והרכוש הם תנאי קודם לתפקיד הבית והחברה. הרכוש ישמש להם מכשיר, בו ישיגו את מטרותיהם. וכך הופך גם הרכוש לחובה מוסרית. אולם, מצוות "וכבשוה" כתובה כאן לאחרונה, והרי מכאן הגבלה: אין ערך מוסרי לרכוש, אלא אם כן הוא קודש לבית ולחברה. חובה על האדם לרכוש נכסים כדי לבנות בית ולקדם את החברה; ואל יבנה בית ויתמוך בחברה – כדי להרבות נכסים ועושר.
מצוות אלה (**"פרו ורבו"**, **"מלאו את הארץ"**, **"וכבשוהָ"**) מטביעות את החותמת האלוקית על כל החיים המשפחתיים והאזרחיים. אין התורה מכירה בפיצול חיי האדם – בין "צרכי הדת" הקדושים לה' לבין "צרכי החול" המופקעים משלטונו. כל החיים משועבדים לעבודת ה' ולמילוי ייעוד ה"אדם" – ובראש ובראשונה: החיים המשפחתיים והאזרחיים.

~~~

השבת אנו גם **מברכים את חודש "חשון"** – ראש חודש הוא ביום ראשון, ולמחרתו ביום שני. זאת הפעם הראשונה שאנו זוכים לברך את החודש במשך חודשיים. את חודש תשרי אין נוהגים לברך לפני כניסת החודש, אלא רק ביום הכיפורים, בתוך תפילת 'מוסף'. וזאת משום מעמדו המיוחד – שהוא לא רק ראש חודש, אלא גם ראש השנה וגם יום הדין.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

כניסת השבת (ב"ש): 18^{02} **יום נעים ושמח ושבת שלום!**

צאת השבת (ב"ש): 18^{58}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~